

Procedure for samlet ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. marts 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (KOM(2007)0638 - C6-0470/2007 - 2007/0229(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0638),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 63, stk. 3a, og artikel 67, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0470/2007),
 - der henviser til sin holdning af 20. november 2008¹,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 79, stk. 2, litra. a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 9. juli 2008 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,
 - der henviser til udtalelse af 18. juni 2008 fra Regionsudvalget³,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 56, stk. 3,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og betænkning fra Udvalget om beskæftigelse og sociale anliggender (A7-0265/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

¹ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 240.

² EUT C 27 af 3.2.2009, s. 114.

³ EUT C 257 af 9.10.2008, s. 20.

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. marts 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat

[Ændring 122, hvor intet andet er angivet]

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

■

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

¹ EFT C 27 af 3.02.2009, s. 114.

² EFT C 257 af 9.10.2008, s. 20.

³ Europa-Parlamentets holdning af 24.3.2011.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indføres foranstaltninger inden for asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder.
- (2) Det Europæiske råd anerkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold. I den forbindelse anførte Det Europæiske Råd, at Unionen skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, og at en mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme tredjelandstatsborgere rettigheder og pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for Unionsborgere. Med henblik herpå anmodede Det Europæiske Råd Rådet om at vedtage de nødvendige retlige instrumenter på grundlag af forslag fra Kommissionen. Behovet for at nå de målsætninger, der blev opstillet i Tammerfors, blev igen bekræftet i *Stockholm-programmet, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 10. og 11. december 2009*¹.
- (3) ■ Bestemmelserne vedrørende en kombineret ansøgningsprocedure, der fører til en kombineret tilladelse til både ophold og arbejde i samme administrative procedure, vil bidrage til at forenkle og harmonisere de ■ regler, der i øjeblikket finder anvendelse i medlemsstaterne. *Adskillige* medlemsstater har allerede indført en sådan proceduremæssig forenkling og en mere effektiv procedure både for indvandrere og for deres arbejdsgivere samt en lettere kontrol af lovligheden af deres ophold og beskæftigelse.

¹ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

- (4) For at muliggøre den første indrejse bør medlemsstaterne i rette tid kunne udstede en kombineret tilladelse, eller, hvis de udelukkende udsteder sådanne tilladelser på deres område, et visum.
- (5) Der bør fastsættes regler for proceduren for gennemgang af ansøgninger om kombinerede tilladelser. Disse procedurer skal være effektive og skal kunne forvaltes inden for rammerne af de nationale myndigheders normale arbejdsbyrde, og de skal være gennemsigtige og retfærdige for at sikre de implicerede et passende retssikkerhedsniveau.
- (6) De betingelser og kriterier, på basis af hvilke en ansøgning kan afvises, **bør være objektive og** fastsættes i national lovgivning, herunder forpligtelsen til at overholde princippet om EU-præferencen ifølge de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakterne af 16. april 2003 og 25. april 2005. **Enhver afgørelse om afvisning af en sådan ansøgning bør være behørigt begrundet.**
- (7) En kombineret tilladelse bør udformes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere¹, således at medlemsstaterne får mulighed for at angive **yderligere** oplysninger om, hvorvidt den pågældende person har tilladelse til at arbejde. Medlemsstaterne bør - også med henblik på en bedre kontrol med indvandring - ikke kun på den kombinerede tilladelse, men på alle udstedte opholdstilladelser, anføre oplysninger om arbejdstilladelsen, uanset hvilken type opholdstilladelse der har givet tredjelandstatsborgeren mulighed for at indrejse på en medlemsstats område og givet adgang til en medlemsstats arbejdsmarked.

¹ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

- (8) *Medlemsstaternes forpligtelse til at fastslå, om ansøgningen om en kombineret tilladelse skal foretages af en tredjelandstatsborger eller dennes arbejdsgiver, bør ikke berøre ordninger, der kræver, at begge parter er involveret i proceduren. Medlemsstaterne bør afgøre, hvorvidt ansøgningen om en kombineret tilladelse indgives i værtsmedlemsstaten eller fra et tredjeland. Hvor en tredjelandstatsborger ikke må indgive en ansøgning fra et tredjeland, bør medlemsstaterne sikre, at ansøgningen kan indgives af arbejdsgiveren i værtsmedlemsstaten.*
- (9) *Bestemmelserne i det nuværende direktiv vedrørende opholdstilladelser udstedt til et andet formål end arbejde finder kun anvendelse på modellen for tilladelserne og bør ikke berøre de nationale bestemmelser eller Unionens bestemmelser for adgangsprocedurer og procedurerne for udstedelse af disse tilladelser.*
- (10) *Bestemmelserne i dette direktiv vedrørende den kombinerede procedure og den kombinerede tilladelse bør ikke finde anvendelse for de ensartede visa eller visa til længerevarende ophold.*
- (11) *Fristen for afgørelser om ansøgninger bør ikke omfatte den tid, der kræves til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, eller den tid, der kræves til udstedelse af et visum. Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke de nationale procedurer for anerkendelse af eksamensbeviser.*
- (12) *Udpegelsen af den kompetente myndighed i medfør af dette direktiv berører ikke den rolle og det ansvar, som andre myndigheder og i givet fald arbejdsmarkedets parter har, hvad angår behandling af og afgørelse om ansøgningen.*

- (13) *Dette direktivs bestemmelser berører ikke medlemsstaternes kompetence til at træffe afgørelse om indrejse, herunder for antallet af indrejsetilladelser til tredjelandstatsborgere med henblik på arbejde.*
- (14) Tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og en kombineret tilladelse udstedt af en medlemsstat, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, bør kunne indrejse og frit færdes på de medlemsstats område, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, i en periode på op til tre måneder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)¹ og artikel 21 i Schengen-reglerne - konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen)².

¹ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

² EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

- (15) Da der ikke findes *EU-forskrifter*, er tredjelandstatsborgeres rettigheder meget forskellige afhængig af den medlemsstat, de arbejder i, og deres nationalitet. Med henblik på yderligere at udvikle en sammenhængende indvandringspolitik, mindske uligheden med hensyn til rettigheder for EU-borgere og tredjelandstatsborgere, der har lovligt arbejde, og supplere de eksisterende regler for indvandring, bør der fastsættes et regelsæt, der præciserer, på hvilke politikområder der gælder de samme rettigheder for medlemsstaternes egne statsborgere og arbejdstagere fra tredjelandslande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, men endnu ikke har status som fastboende udlændinge. Sådanne bestemmelser skal skabe lige vilkår i EU, så det anerkendes, at tredjelandstatsborgere, der arbejder lovligt i en medlemsstat, bidrager til EU's økonomi via deres arbejde og skat, og sikre, at illoyal konkurrence mellem medlemsstaternes egne statsborgere og tredjelandstatsborgere som følge af en eventuel udnyttelse af sidstnævnte mindskes. *En "arbejdstager fra et tredjeland" defineres i dette direktiv som "enhver tredjelandstatsborger, der er indrejst på en medlemsstats område, har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat og har tilladelse til at arbejde i den pågældende medlemsstat i medfør af national lovgivning og/eller national praksis", uden at det berører fortolkningen af begrebet ansættelsesforhold i anden EU-lovgivning. [Ændring 123]*

- (16) Alle tredjelandstatsborgere med lovligt ophold og lovligt arbejde i en medlemsstat bør i det mindste være omfattet af det samme sæt fælles rettigheder i form af ligebehandling med værtsmedlemsstatens statsborgere, uanset det oprindelige formål med eller grundlag for indrejsetilladelsen. Retten til ligebehandling på de områder, der er præciseret i dette direktiv, bør ikke kun gælde tredjelandstatsborgere, der er indrejst i en medlemsstat med henblik på arbejde, men også tredjelandstatsborgere, der er indrejst af andre grunde, og som har fået adgang til arbejdsmarkedet i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning eller EU-lovgivning, herunder dem, der er indrejst i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring¹, Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste², eller Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning³.
- (17) Tredjelandstatsborgere, der er fastboende udlændinge i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/109/EF⁴, er ikke omfattet af dette direktiv på, da de har en mere privilegeret status og nyder særlige opholdstilladelse som "fastboende udlænding i EU".

¹ EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12.

² EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12.

³ EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15.

⁴ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

- (18) Tredjelandstatsborgere, der er *udstationerede*, er ikke omfattet af *dette direktiv*. *Dette bør ikke forhindre tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold og lovligt arbejder i én medlemsstat, og som er udstationerede i en anden medlemsstat, i at have samme rettigheder som udsendelsesmedlemsstatens egne statsborgere under hele deres udstationering med hensyn til de arbejds- og ansættelsesvilkår, som ikke berøres af anvendelsen af* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser¹ .
[Ændring 122 og 124]
- (19) Tredjelandstatsborgere, der er indrejst på en medlemsstats område ■ med henblik på sæsonarbejde, bør ikke omfattes af direktivet på grund af deres midlertidige status.
- (20) Retten til ligebehandling på bestemte politikområder bør være tæt knyttet til tredjelandstatsborgerens lovlige ophold og adgang til arbejdsmarkedet i en medlemsstat, hvilket fremgår af den kombinerede tilladelse til både at tage ophold og arbejde og opholdstilladelser udstedt med andre formål, der indeholder oplysninger om arbejdstilladelse.
- (21) *Udtrykket arbejdsvilkår omfatter i dette direktiv mindst løn og afskedigelse, arbejdsmiljø, arbejdstid og ferie under hensyntagen til gældende kollektive overenskomster.* [Ændring 122 og 125]

¹ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

- (22) Erhvervsmæssige kvalifikationer, som en tredjelandstatsborger erhverver i en anden medlemsstat, bør anerkendes på samme måde som for **Unionsborgere**, og der bør tages højde for kvalifikationer erhvervet i et tredjeland i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer¹. **Retten for arbejdstagere fra tredjelande til ligebehandling med hensyn til anerkendelse af eksamensbeviser og lignende beviser samt andre faglige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer berører ikke medlemsstaternes kompetence til at give disse arbejdstagere fra tredjelande adgang til deres arbejdsmarked.** [Ændring 122 og 126]
- (23) **Arbejdstagere fra tredjelande** bør omfattes af ligebehandling, hvad angår social sikring. De sociale sikringsgrene er defineret i **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger**². Bestemmelserne om ligebehandling med hensyn til social sikring i dette direktiv gælder også for **arbejdstagere**, der kommer til en medlemsstat direkte fra et tredjeland. Ikke desto mindre bør direktivet ikke give **arbejdstagere fra tredjelande** flere rettigheder end de rettigheder, der allerede eksisterer ifølge gældende **EU-lovgivning**, hvad angår social sikring for tredjelandstatsborgere, som har tilknytning til flere medlemsstater. **Direktivet bør endvidere ikke tildele rettigheder i relation til situationer, der ligger uden for EU-lovgivningens anvendelsesområde, såsom familiemedlemmer, der opholder sig i et tredjeland. Dette direktiv giver udelukkende rettigheder til de familiemedlemmer, der sammen med en arbejdstager fra et tredjeland flytter til en medlemsstat på grundlag af familiesammenføring, eller til familiemedlemmer, der allerede lovligt opholder sig i en medlemsstat sammen med en arbejdstager fra et tredjeland.** [Ændring 122 og 127]

¹ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

² **EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.**

- (24) *EU-lovgivningen begrænser ikke medlemsstaternes beføjelser til at tilrettelægge deres sociale sikringsordninger. Da der ikke er nogen harmonisering på EU-niveau, er det den enkelte medlemsstats lovgivning, der fastsætter betingelserne for tilkendelse af sociale sikringsydelse samt ydelsernes størrelse og varighed. Medlemsstaterne bør dog udøve deres beføjelser på dette område i overensstemmelse med EU-lovgivningen.* [Ændring 122 og 128]
- (25) *Medlemsstaterne bør i det mindste sikre ligebehandling af arbejdstagere fra tredjelande, der er i beskæftigelse, eller som efter at have været beskæftiget i en periode er registreret som arbejdsløse. Enhver begrænsning af retten til ligebehandling med hensyn til social sikring, der følger af dette direktiv, bør ikke berøre de rettigheder, der er tillagt i henhold til Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet¹.* [Ændring 130]
- (26) *Ligebehandling af tredjelandsstatsborgere omfatter ikke foranstaltninger inden for erhvervsuddannelsesområdet, der er finansieret under sociale bistandsordninger.* [Ændring 122 og 129]
- (27) Målene for dette direktiv, nemlig fastsættelse af en fælles procedure for ansøgning om en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at arbejde på en medlemsstats område og sikre rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på *EU-plan; Unionen* kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. *artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union*. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

¹ EFT L 344 af 29.12.2010, s. 1.

- (28) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastsat i i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, *jf. artikel 6 i traktaten om den Europæiske Union*.
- (29) *Dette direktiv bør anvendes med forbehold af mere fordelagtige bestemmelser indeholdt i EU-lovgivningen og internationale instrumenter.*
- (30) Medlemsstaterne bør gennemføre bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske karakteristika, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering i overensstemmelse med Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse¹ og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv².
- (31) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen (*nr. 21*) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og TEUF, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er ikke bundet af det og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4.
- (32) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen (*nr. 22*) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og TEUF, ikke i vedtagelsen af dette direktiv, og direktivet er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark -

¹ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

² EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter:

- a) en kombineret ansøgningsprocedure for udstedelse af en kombineret tilladelse til tredjelandstatsborgere til at tage ophold for at arbejde på en medlemsstats område for at forenkle indrejseproceduren og lette kontrollen af deres status
- b) et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelände, der har lovligt ophold i en medlemsstat, ***uanset formålet med indrejsetilladelsen til en medlemsstats område, baseret på ligebehandling med denne medlemsstats statsborgere.***

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence vedrørende adgang for tredjelandstatsborgere til deres arbejdsmarked.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i **artikel 20, stk. 1**, i TEUF
- b) "arbejdstager fra et tredjeland": enhver tredjelandstatsborger, der er indrejst på en medlemsstats område, **har lovligt ophold** i den pågældende medlemsstat og **har tilladelse til at arbejde i den pågældende medlemsstat i medfør af national lovgivning og/eller national praksis [Ændring 131]**
- c) "kombineret tilladelse": **opholdstilladelse** udstedt af myndighederne i en medlemsstat, der giver en tredjelandstatsborger ret til lovligt ophold **og** på dens område **med henblik på arbejde**
- d) "kombineret ansøgningsprocedure": enhver procedure, der på basis af en tredjelandstatsborgers **eller dennes arbejdsgivers kombinerede** ansøgning om tilladelse til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område, fører til en beslutning om **denne ansøgning om** en kombineret tilladelse **og** .

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på:
 - a) tredjelandstatsborgere, der *ansøger* om **■** at opholde sig på en medlemsstats område *for at arbejde der*
 - b) *tredjelandstatsborgere, som har fået indrejsetilladelse til en medlemsstat til andre formål end arbejde i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivningen, og som har tilladelse til at arbejde og har fået opholdstilladelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, og*
 - c) *tredjelandstatsborgere, som har fået indrejsetilladelse til en medlemsstat for at arbejde i henhold til national lovgivning eller EU-lovgivningen.*

2. Direktivet finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere:
 - a) der er familiemedlemmer til EU-borgere, der udøver eller har udøvet deres ret til fri bevægelighed i *Unionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område¹*
 - b) *der på lige fod med deres familiemedlemmer og uanset deres nationalitet, har samme ret til fri bevægelighed som EU-borgerne i kraft af aftaler indgået mellem Unionen og medlemsstaterne eller mellem Unionen og et tredjeland*
 - c) der er *udstationeret*,

¹ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

- d) der *har ansøgt om eller er indrejst på en medlemsstats område for at arbejde som virksomhedsinternt udstationerede* ■
- e) der *har ansøgt om eller er indrejst på en medlemsstats område som sæsonarbejdstagere eller au pairer*
- f) *der har fået tilladelse til ophold i en medlemsstat med henblik på midlertidig beskyttelse eller har ansøgt om tilladelse til ophold på dette grundlag og afventer, at der træffes afgørelse om deres status*
- g) *der er omfattet af international beskyttelse i henhold til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse¹, eller som har søgt om international beskyttelse i henhold til nævnte direktiv, og hvis anmodning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om*
- h) *der er omfattet af beskyttelse i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller praksis, eller som har søgt om beskyttelse i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller praksis, og hvis anmodning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om*
■
- i) der er fastboende udlænding i overensstemmelse med direktiv 2003/109/EF

¹ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

- j) hvis *udsendelse* er suspenderet på grund af faktiske eller retlige omstændigheder
 - k) *der har ansøgt om eller er indrejst på en medlemsstats område som selvstændige erhvervsdrivende*
 - l) *der har ansøgt om eller fået indrejsetilladelse som søfolk med henblik på beskæftigelse eller arbejde i en hvilken som helst egenskab om bord på et skib, der er registreret i en medlemsstat eller sejler under en medlemsstats flag.*
3. *Medlemsstaterne kan beslutte, at kapitel II i dette direktiv ikke finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der har fået tilladelse til at arbejde på en medlemsstats område i en periode på højst seks måneder, og på tredjelandstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse til medlemsstaten med henblik på studier.*
4. *Kapitel II i dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, der har fået arbejdstilladelse på grundlag af et visum.*

Kapitel II

Kombineret ansøgningsprocedure og kombineret tilladelse

Artikel 4

Kombineret ansøgningsprocedure

1. En ansøgning om *kombineret opholdstilladelse* indgives inden for rammerne af en kombineret procedure. *Medlemsstaterne bestemmer, om ansøgninger om en kombineret tilladelse skal indgives af tredjelandstatsborgeren eller af vedkommendes arbejdsgiver. Medlemsstaterne kan også beslutte, at hvilken som helst af disse kan indgive ansøgning. Såfremt ansøgningen skal indgives af tredjelandstatsborgeren, skal medlemsstaterne tillade, at ansøgningen indgives fra et tredjeland eller, hvis det er fastsat ved national lovgivning, fra den medlemsstats område, hvor den pågældende allerede har lovligt ophold.*
2. Medlemsstaterne behandler ansøgningen og beslutter at indrømme, ændre eller forlænge den kombinerede tilladelse, hvis ansøgeren opfylder kravene i den nationale *eller Unionens* lovgivning. Beslutningen om at *udstede*, ændre eller forlænge en kombineret tilladelse udgør et *samlet administrativt* dokument, der kombinerer opholds- og arbejdstilladelse ■ .
3. *Den kombinerede ansøgningsprocedure berører ikke ansøgninger om visum, som eventuelt kræves med henblik på den første indrejse.*
4. *Medlemsstaterne udsteder, når de fastsatte betingelser er opfyldt, en kombineret tilladelse til tredjelandstatsborgere, der ansøger om indrejsetilladelse, og til tredjelandstatsborgere, der allerede er indrejst og ansøger om at få forlænget eller ændret deres opholdstilladelse efter de nationale gennemførelsesbestemmelers ikrafttræden.*

Artikel 5

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der har kompetence til at modtage ansøgninger og udstede kombinerede tilladelser.
2. Den **kompetente** myndighed behandler og træffer afgørelse om ansøgningen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest tre måneder fra datoen for indgivelsen af ansøgningen.

Den i første afsnit omhandlede tidsfrist kan forlænges i særlige tilfælde, hvis behandlingen af en ansøgning er kompliceret.

Konsekvenserne af, at der ikke er truffet afgørelse ved udløbet af den i denne artikel omhandlede frist, fastsættes i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

3. Den **kompetente** myndighed **underretter** skriftligt **■** ansøgeren om afgørelsen i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i **bestemmelserne** i **national** lovgivning.
4. Hvis de oplysninger **eller dokumenter**, der er bilagt ansøgningen, er **ufuldstændige ifølge de kriterier, der er fastsat i national lovgivning, meddeler** den kompetente myndighed **skriftligt** ansøgeren, **hvilke** yderligere **■** oplysninger **eller dokumenter der skal indgives, og kan fastsætte en rimelig frist for indgivelse af disse**. Den periode, der er nævnt i stk. 2, suspenderes, indtil myndighederne har modtaget de yderligere nødvendige oplysninger. **Hvis de supplerende oplysninger eller dokumenter ikke indgives inden for tidsfristen, kan ansøgningen afvises.**

Artikel 6

Kombineret tilladelse

1. Medlemsstaterne udsteder den kombinerede tilladelse i den udformning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002, og anfører oplysninger vedrørende eventuel arbejdstilladelse i overensstemmelse med forordningens bilag a), punkt 7.5-9.
2. **Når** medlemsstaterne udsteder **en kombineret tilladelse, udstedes der** ikke yderligere tilladelser ■ som bevis for, at der er givet adgang til arbejdsmarkedet.

Artikel 7

Opholdstilladelser med andet formål end arbejde

Når medlemsstaterne udsteder opholdstilladelser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, skal de

- a) anføre oplysninger om arbejdstilladelsen, uanset hvilken type opholdstilladelse der er tale om
- b) ikke udstede yderligere tilladelser ■ som bevis for, at der er givet adgang til arbejdsmarkedet.

Artikel 8

Klagemuligheder

1. Hvis *en ansøgning om en kombineret tilladelse* afvises, og den kombinerede tilladelse **ikke** ændres eller ikke forlænges eller inddrages på grundlag af kriterier *fastsat i den nationale lovgivning* eller i *EU-lovgivningen*, skal dette begrundes i den skriftlige meddelelse.
2. En afgørelse, hvorved en ansøgning afvises, *en kombineret* tilladelse ikke ændres eller ikke forlænges **eller** inddrages, skal kunne ankes i den pågældende medlemsstat *i overensstemmelse med national ret*. I *den skriftlige meddelelse* angives *den domstol eller den kompetente administrative myndighed, hvortil den pågældende kan indgive anke* og fristen for indgivelse af *klagen*.
3. *En ansøgning kan betragtes som uantagelig på grund af antallet af tredjelandstatsborgere, der kan indrejse fra tredjelande med henblik på at arbejde, og behøves i så fald ikke behandlet.*

Artikel 9

Adgang til oplysninger

Medlemsstaterne *giver på anmodning* tredjelandstatsborgeren og den kommende arbejdsgiver *passende oplysninger om de dokumenter*, der skal vedlægges ansøgningen.

Artikel 10

Gebyrer

Medlemsstaterne kan opkræve **gebyrer** hos ansøgerne. **Alt efter behov opkræver medlemsstaterne dette gebyr** for behandling af ansøgninger i overensstemmelse med dette direktiv. **Sådanne gebyrer** skal være rimelige og **kan** afpasses udgifter i forbindelse med de tjenester, som faktisk ydes **i forbindelse med behandling af ansøgninger og udstedelse af tilladelser**.

Artikel 11

Rettigheder som følge af den kombinerede tilladelse

Når en kombineret tilladelse er udstedt i overensstemmelse med national lovgivning, skal **den** i gyldighedsperioden som minimum give indehaveren ret til at:

- a) indrejse **■** og opholde sig i den medlemsstat, der har udstedt den kombinerede tilladelse, **forudsat, at denne opfylder alle indrejsebetingelser, i overensstemmelse med national lovgivning**
-
- b) færdes frit i hele den medlemsstat, der har udstedt den kombinerede tilladelse, inden for de begrænsninger der er fastsat i national lov **■**
- c) udøve **den specifikke erhvervmæssige aktivitet**, der er tilladt ifølge den kombinerede tilladelse, **i overensstemmelse med national lov**
- d) blive informeret om de rettigheder, der er knyttet til tilladelsen ifølge dette direktiv **og/eller** national lov.

Kapitel III

Retten til ligebehandling

Artikel 12

Rettigheder

1. Arbejdstagere fra tredjelande *som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) og c)* skal have samme rettigheder som *statsborgerne i den medlemsstat, hvor de bor*, hvad angår:
 - a) arbejdsvilkår, herunder løn og afskedigelse samt arbejdsmiljøet
 - b) foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer har et bestemt virke, herunder fordele som følge af et sådant medlemskab, uden at det påvirker de nationale bestemmelser om offentlig orden og sikkerhed
 - c) almen og faglig uddannelse
 - d) anerkendelse af eksamensbeviser og andre faglige kvalifikationsbeviser i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer
 - e) de sociale sikringsgrene som defineret i *forordning (EF) nr. 883/2004 [Ændring 122 og 132]*

- f) skattefordele, *forudsat at arbejdstageren betragtes som fastboende i beskatningsmæssig henseende i den pågældende medlemsstat* [Ændring 122 og 133]
- g) adgang til varer og tjenester samt opnåelse af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, herunder procedurer til opnåelse af boliger *samt bistand og rådgivningstjenester* ydet af arbejdsformidlinger *i overensstemmelse med den nationale lovgivning, med forbehold af aftalefriheden i henhold til national lovgivning og EU-lovgivning* [Ændring 134]
2. Medlemsstaterne kan indføre begrænsninger i ligebehandlingen i forhold til deres egne statsborgere:
- a) *i henhold til stk. 1, litra c):*
- *ved at begrænse anvendelsen til de arbejdstagere fra tredjelande, der er eller har været i beskæftigelse*
 - *ved at udelukke de arbejdstagere fra tredjelande, der er indrejst i medlemsstaten i overensstemmelse med direktiv 2004/114/EF*
 - *ved at udelukke studie- og uddannelseslegater og lån eller andre legater og lån*
 - *ved at indføre specifikke krav, herunder krav om sprogkundskaber og betaling af studiegebyrer, i overensstemmelse med national ret for at få adgang til universitetsuddannelser og videregående uddannelser, der ikke hænger direkte sammen med den konkrete beskæftigelse* [Ændring 135]

■ [Ændring 122 og 136]

- b) ved at *indskrænke* rettighederne ifølge stk. 1, litra e), *for* arbejdstagere fra tredjelands, *men må ikke begrænse disse rettigheder for arbejdstagere fra tredjelands*, der er i beskæftigelse, *eller som har været beskæftiget i mindst seks måneder og som er registreret som arbejdsløse.*

Medlemsstaterne kan endvidere beslutte, at stk. 1, litra e), ikke for så vidt angår familiedydelser skal finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som har fået tilladelse til arbejde på et medlemsstats område for et tidsrum på ikke over seks måneder, på tredjelandsstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse med henblik på studier eller på tredjelandsstatsborgere, der fået arbejdstilladelse på grundlag af et visum

■ [Ændring 122 og 137]

- c) *i henhold til stk. 1, litra f), med hensyn til skattefordele ved at begrænse dens anvendelse til situationer, hvor det registrerede eller sædvanlige opholdssted for familiemedlemmerne til en tredjelandsarbejdstager, som vedkommende ansøger om ydelser til, ligger inden for den pågældende medlemsstats område.*
[Ændring 122 og 140]

- d) *i henhold til stk. 1, litra g):*

- *ved at begrænse anvendelsen til de arbejdstagere fra tredjelands, der er i beskæftigelse*
- *ved at begrænse adgangen til boliger.*

3. *Retten til ligebehandling som omhandlet i stk. 1 berører ikke medlemsstatens ret til at tilbagetrække eller afvise at forny en opholdstilladelse, der er givet i henhold til dette direktiv, en opholdstilladelse, der er givet til andre formål end beskæftigelse, eller en hvilken som helst anden tilladelse til at arbejde i en medlemsstat.*
4. *Arbejdstagere fra tredjelande, der flytter til et tredjeland, eller efterladte efter sådanne arbejdstagere, der har ophold i et tredjeland, på det tidspunkt hvor de opnår deres rettigheder fra arbejdstageren, får udbetalt lovbestemte ydelser ved alderdom, invaliditet eller dødsfald, der er baseret på arbejdstagerens tidligere beskæftigelse og erhvervet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004, på samme vilkår og med samme satser som statsborgere i den pågældende medlemsstat, når de flytter til samme tredjeland.*
[Ændring 141]

Artikel 13

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv indskrænker ikke gunstigere bestemmelser i:
 - a) *EU-lovgivningen*, herunder bilaterale og multilaterale aftaler mellem *Unionen*, eller *Unionen* og dens medlemsstater, på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden side
 - b) bilaterale eller multilaterale aftaler mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
2. Dette direktiv indskrænker ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller bevare bestemmelser, der er gunstigere for de personer, der er omfattet af direktivet.

Kapitel IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

Information til offentligheden

Medlemsstaterne *stiller* ajourførte oplysninger *til rådighed for den brede offentlighed* om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold på deres område med henblik på arbejde **■** .

Artikel 15

Rapportering

1. Kommissionen *fremlægger* regelmæssigt og *første gang* senest ...^{*}, *en* rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de **■** ændringer, *den finder nødvendige*.
2. Medlemsstaterne sender hvert år, første gang senest den *1. juli ...*^{**}, Kommissionen **■** statistiske oplysninger om det antal tredjelandsstatsborgere, der er indrømmet **■** en kombineret tilladelse i det foregående kalenderår, *i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse*¹.

* EUT: Indsæt tre år efter datoen angivet i artikel 16.

** Et år efter datoen for direktivets gennemførelse i national ret.

¹ *EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23.*

Artikel 16

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ...*. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne *i overensstemmelse med traktaterne*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

* EUT: Indsæt datoen ... efter dette direktivs ikrafttræden.